

Pala del Coll. Rosa d'abril (V+, 95 m)

Primera ascensió:

J. Marmolejo i A. Caminer (febrer de 1990)

Material:

10 cintes, joc de tascons i joc de friends.

Reunió a la savina

R3

IV+

IV+

V

V+

V

R2

V

IV+

R1

V+

Bústia!!

V

Camalot 0.75

V+

Pont de roca

V

Fissura vertical amb bona presa

IV+

V

35m

25m

35m

Dret, atlètic

Diedre perfecte

Tram clau de la via

Des de la seva humilitat el Montroig amaga petits tresors que esperen ser descoberts. Rosa d'Abril és una modesta aventura testimoni d'una escalada autèntica i agosarada. Via de tall clàssic, amb graus clàssics; ressegueix amb lògica evidents fissures i un bonic diedre, aconseguint un itinerari que és impossible que ens deixi indiferents.

Malgrat que la graduació ens pugui fer pensar el contrari es tracta d'una via prou exigent, no gaire recomanable per cordades poc experimentades. Graus 100% clàssics.

- Via: Rosa d'Abril
- Zona: Montroig – Pala del Coll
- Dificultat: V+ (MD)
- Compromís: Mitjà
- Exposició: Alta
- Llargària: 95 metres
- Equipament: Via semi-equipada amb 5 claus, 6 espits i les reunions
- Material: 10 cintes exprés, joc de tascons, joc de friends i alguna vaga per savines.
- Orientació: Sud

Aproximació:

Sortim de Balaguer per la carretera C-12 com si anéssim a Àger. Quan arribem a l'alçada del Monestir d'Avellanes trenquem a la dreta direcció Vilanova de la Sal. Creuem Vilanova i prenem una pista en direcció Montalegre. Seguim la pista uns 4,5 km fins que arribem a una cruïlla de tres camins. Hem de prendre el de més a la dreta (direcció Montalegre). Seguim per aquesta pista, cada cop en més mal estat. Si anem amb turisme arribarem a un revolt molt tancat on podem aparcar. A partir d'aquest punt hem de seguir la pista, passant per sota de la Pala Alta fins que arribem al Coll de Porta (possible arribar-hi amb vehicle). Des d'aquest punt seguim caminant per un corriol fressat resseguint el peu de la Pala del Coll fins situar-nos al peu de via.

L1(V+)

Per trobar el peu de via haurem de cercar un petit sostret triangular amb una fissura molt evident a la seva banda dreta. La via comença a la perpendicular d'aquest mini sostret.

L'entrada ja ens fa entreveure el caràcter de la via: hem de superar un ressalt aprofitant una fissura abans d'arribar al primer clau que es troba a uns 7 metres del terra. No és difícil i la fissura es protegeix molt bé amb tascons, però està clar que haurem d'anar concentrats tot l'itinerari.

Resseguim una evident fissura on trobarem un clau i un espit a més de poder llaçar un pont de roca. Quan trobem un segon espit haurem d'anar cap a l'esquerra amb un pas atlètic sobre una presa roma que ens permetrà situar-nos a una fissura-diedre que puja fins sota el sostret. La següent expansió queda a la dreta del sostre; si pugem fins quasi tocar el sostre trobarem una bona bústia que ens permetrà xapar l'espit. Ara, ajudant-nos de la fissura de l'esquerra haurem de situar-nos sobre la placa i creuar-la en diagonal amb un parell de passos per atènyer un clau. Un cop passat el clau entrem a la reunió (clau i espit). La tirada és mantinguda i el final apoteòsic. 35 metres, 3 claus i 3 espits.

L2(V)

El segon llarg transcorre per un diedre perfecte. La tirada concentra les majors dificultats

a la darrera part del diedre, quan aquest t'obliga a ficar-te una mica endins. En aquesta tirada trobarem un clau, però la fissura es deixa equipar al gust. 25 metres.

L3(V+)

Sortim de la reunió per l'esquerra i creuem de nou cap a la dreta fins situar-nos a una placa que transcorre per la dreta d'una fissura. Trobem un espit. Seguim cap amunt, per terreny un xic extraplomat i ajudant-nos de la fissura superem la part extraplomada fins arribar a un segon espit. A partir d'aquest punt l'escalada es torna força amable i transcorre entre petites fissures i plaques fins a cim. 3 espits i un clau. Muntarem la reunió a una savina. 35 metres.

Descens:

Sortim caminant en direcció oest seguint un corriol que en pocs minuts ens mena fins al Coll de Porta.

El que més m'ha agradat:

- Curta però intensa.
- Mantinguda i amb algun passatge d'antologia, com el darrer tram de la primera tirada.
- Mantinguda i fàcil de protegir.

El que no m'ha agradat tant:

- Al llarg del diedre hem trobat alguns punts amb força sorra, segurament per manca de repeticions. No obstant no desmereix el llarg, només que és molesta.

Com tenir les mans menys fredes?

Amb aquest hivern tant variable ens les hem agut d'empescar totes per tal de no patir tant fred. Una cosa que ens ha anat força bé és el "Taschernwärmer" de Vaude. Es tracta d'un petit paquet d'un gel que conté una peça metàl·lica. Quan pressionem la peça es desencadena una reacció al gel i pren una temperatura d'entre 50 a 60°C. Col·locat el paquet a la bossa de magnesi podem anar-nos escalfant les mans mentre escalem. L'efecte dura una hora aproximadament. Un cop fet servir si el posem en una olla amb aigua bullint el gel torna a la seva textura original i el podem tornar a fer servir.